

Det at tænke i "både - og" og ikke "enten - eller".

Det lyder helt sikkert mega-simpelt at kunne håndtere det at tænke i "både - og". Mange vil sikkert uden at blinke sige: "det gør jeg allerede", lidt lige som rigtig mange mennesker mener at kunne multitasking.

Men når man kikker lidt nærmere på beskrivelserne bag begreberne, så er det måske ikke så lige til alligevel. Og hvad har det nu med mit Kolding at gøre?

Jeg er ovenud tilfreds med at bo i Kolding og faktisk også pænt stolt af de ting, der bringer Kolding på landkortet. Men når der i Kolding bliver tænkt "enten - eller" er det sjældent der, jeg oplever de stolte øjeblikke.

I min verden er det at omfavne 'både og' mere end blot en personlig eller politisk holdning; det er en positiv og proaktiv tilgang til livet. Det er at anerkende mangfoldighed og ligeværd, at finde fælles fodslag på trods af uenigheder, og at navigere i en verden, hvor sandhederne er mange og ofte komplekse.

Det er måske en filosofisk tilgang til verden, men jeg tænker det er et mindset der kan lede os væk fra de yderpunkter, som 'enten eller' ofte har ført os til, og hen mod en mere fællesskabende måde at inde bæredygtige løsninger på. Om det være sig helt personligt for en selv, for familien, ens arbejdsplads, fodboldholdet eller de relationer man nu en gang lever med. Det kan lyde helt utopisk og semi-religiøst - men hvem vil ikke gerne opleve at være en del af et givtigt fællesskab fremfor at stå på afstand eller sidelinjen og kikke på?

Jeg synes i mange tilfælde, jeg støder på det modsatte af "både - og" nemlig "enten - eller", når jeg læser aviser eller opslag på internettet omkring mit (og vores alle sammens) Kolding. Det er meget sort/hvidt og muligheder eller "løsninger" på udfordringer kan kun ske på én måde med ét udfald. Historierne er mange gange negativt ladede og i den digitale verden kendetegnet ved begrebet: clickbait. Dvs. historier kun bragt for at opildne negative og polariserende kommentarer - jo flere kommentarer og visninger, jo flere reklamepenge til afsender.

Det kræver en stor del planlægning, forberedelse og ikke mindst træning for at tilegne sig evnen til at håndtere og udleve en "både - og" tilgang. For mig lykkes det ved oftest at tænke på slutningen først. Hvordan ser det færdige resultat ud? Hvordan ser det ud, når vi er kommet i mål med opgaven? Og da jeg er hyppig selvbygger både hjemme, på arbejde og i sommerhuset: Hvordan ser den færdig tilbygning, terrasse, konstruktion ud? Og når jeg nu kalder skovlen for en skovl, så lykkes det sørme heller ikke for mig hver gang.

Det svære kommer så i at acceptere det ikke er 100% sikkert at resultatet ser ud som da du forestillede dig det i første omgang - i langt de fleste tilfælde ender det faktisk med en bedre løsning. Ofte rammes man af den gamle travet: "Sandheden er ofte ilde hørt for dem, hvor sandheden ikke passer ind i deres fortælling" - og ja, sandheder gør sku nogle gange ondt, man må bide i det sure æble og ændre sin opfattelse af ting.

Klør man på med "enten - eller" tilgangen ender man typisk i noget makværk, da man glemmer at forholde sig til den interaktion og kompleksitet der er på vej mål målet. Her lappeløser man, brandslukker eller asfalterer mens man kører - og man opfører sig magtfuldkommen og ændrer ikke sit syn på noget som helst.

Jeg håber Kolding kan trække sig i retningen af både - og på alle de scener, hvor vi kan hæve vores gode kommune. Langt hen ad vejen er Kolding kommune et fint sted at bo - vilkår og rammer kan dog altid optimeres. Mindre sort/hvid - meget mere fuld hammer på alverdens farver og mangfoldighed.